

Det er også sådan, at forbedringen vil sikre, at skadelidte i Danmark i højere grad end i dag vil være sikret med tilstrækkelige midler, hvis der skulle ske ulykker i Tyskland eller Sverige, da vi jo ikke har nukleare anlæg her i landet længere; vi har stadig et under afvikling, men det er næppe det, der vil give ulykker af et sådant omfang, at disse midler vil træde i kraft.

Det Radikale Venstre støtter dette lovforslag i lighed med resten af Folketinget – det vil jeg næsten tillade mig at foruddiskontere.

Kl. 12:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Justitsministeren.

Kl. 12:40

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg skal også gøre det ganske kort. Flere af ordførerne har jo allerede været inde på, hvad det materielle indhold er i lovforslaget. Jeg vil gerne takke for den positive tilgang, som jeg har hørt alle ordførerne have.

Lovforslaget går jo på at sikre, at Danmark gennemfører en ændring i dansk ret i forbindelse med ændringsprotokollerne til Pariskonventionen om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område og tillægskonventionen, således at Danmark vil kunne ratificere ændringsprotokollerne.

I det store og hele har fru Colette L. Brix jo så ganske rigtigt været inde på, hvad forhistorien er til det her, og hvad grunden er til, at det er vigtigt, at vi har en sikkerhed for, at der er et ansvar at gøre gældende og nogle, der kan betale, såfremt der skulle ske en af disse frygtelige ulykker af denne type.

Jeg er meget glad for, at der her i Folketinget har været tilslutning til, at vi går den her vej, nemlig sikrer, at Danmark er fuldt ud med på det her område, og at vi giver borgerne den sikkerhed, at der nu er en ekstra god beskyttelse i form af et ubegrænset ansvar over for anlægshavere osv., altså en forlængelse af forældelsesbegrebet, således at man har en sikkerhed for, at hvis der skulle ske noget, bliver de borgere, der bliver berørt af det, dækket økonomisk ind på forsvarlig vis.

Jeg takker for den positive tilgang til lovforslaget.

Kl. 12:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrkelse af indsatsen mod ulovlige skydevåben og knive på offentligt tilgængelige steder).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsættelse 28.03.2008).

Kl. 12:41

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Karsten Nonbo som ordfører.

Kl. 12:42

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Knivdrab og skuddrab er desværre noget, vi har drøftet igen og igen og igen. Og vi er jo ikke kommet tættere på en løsning som sådan – det sker stadig væk. Det, vi selvfølgelig ikke kan vide, er, hvor meget det havde eskaleret, hvis vi ikke havde gjort noget, så jeg tillader mig at tro, at det, vi gør, hjælper, men vi er ikke i mål endnu.

Det, der nu bliver taget fat på, er det at være i besiddelse af skydevåben eller kniv. Vi har før hævet strafferammen for at bruge dem, men vi må jo sige, at de, der bruger kniv, og de, der bruger skydevåben, altså er folk, der har dem på sig. Så den første del af forbrydelsen, der er nødvendig for at kunne opfylde den anden del af forbrydelsen, nemlig at bruge dem, er jo, at man har dem på sig. Og det er jo egentlig en forbrydelse, der løber over længere tid, hvis man beslutter sig hjemmefra for at stikke en kniv eller et skydevåben i inderlommen, at gå rundt med det, mærke, at det stadig væk sidder der, og mærke, at man stadig væk har det. Der har man rigelig mulighed for at træde tilbage fra den forbrydelse, som man allerede er i gang med at begå.

Selve knivdrabet eller skuddrabet er et spørgsmål om 2, 3, 4 sekunder, hvor det slår klik for en. For at vi ikke skal bringe folk i den situation, er det jo nødvendigt at få kniven fra dem, så de i det hele taget slet ikke har en. Derfor går vi nu ind og skærper straffene for at være i besiddelse af dem. Der er vi helt enige i Venstre i, at man igen giver den mulighed, som vi har drøftet før i dag vedrørende sædelighedsforbrydelser, nemlig muligheden for at varetægtsfængsle noget mere, hvis en person er i besiddelse af kniv eller skydevåben, selv om vedkommende ikke har brugt våbnet.

Vi vil have øget straffen for førstegangstilfælde, hvor man går rundt med skydevåben, fra 4 til 6 måneder, og vi vil også hæve strafferammen, således at man, første gang man går med kniv, må ind og sidde i 7 dage, anden gang må man ind og sidde i 14 dage, og tredje gang må man ind og sidde i 20 dage. For det er jo desværre det, som er nødvendigt, nemlig at man, straks efter at man får fat i de unge mennesker og deres knivvåben, får gjort noget ved det. De skal mærke, at det altså har en konsekvens, inden de når så langt, at de får stukket kniven i et andet menneske, for så er der jo tale om en helt uoprettelig skade. Og det er 5 sekunders forkert tankegang, der medfører, at man ender i den situation.

Samtidig siger vi, at man ikke skal kunne afsones straf for overtrædelse af våbenloven ved hjælp af elektroniske lænker. Det lovforslag, der er fremsat fra regeringens side, støtter vi i Venstre.

Kl. 12:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen.

Kl. 12:45

Karina Lorentzen (SF):

Jeg sidder og spekulerer på, om Venstres ordfører slet ikke har set de høringssvar, som peger i retning af, at det her forslag overhovedet ikke har nogen kriminalpræventiv virkning. Det kommer ikke til at betyde noget som helst for antallet af personer, der bærer skydevåben eller knive. Det synes jeg må gøre indtryk, for så er det jo i virkeligheden et helt, helt andet sted, vi skal tage fat.

Det gør også indtryk på mig, at politiet selv i et høringssvar siger, at der simpelt hen vil være nogle grupper, som man slet, slet ikke kan ramme med de her forslag, for der er ingen sanktioner, der bider på dem. Hvis det i virkeligheden er de grupper, som er de farligste, og som vi ger-

ne vil have ind at sidde, så får vi måske en hel masse andre med ind, som vi bedre kunne redde, fordi de ikke er så langt i processen endnu – og så var det et andet sted, vi skulle sætte ind.

Hvad mener ordføreren om det?

Kl. 12:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 12:46

Karsten Nonbo (V):

Jo, men jeg har også læst høringssvarene, og jeg må sige, at jeg ikke er enig i de høringssvar. Jeg tror, at skal vi få de unge mennesker væk fra det at gå med kniv – og det er jo grupper, som spørgeren selv var inde på, og i grupper har man sådan et gruppeeft, sådan en fælles mening om, at her er vi, og vi kan en hel masse – så skal vi have pillet en af dem ud fra gruppen, så vedkommende ikke er med næste dag, når de andre jublende tager ud og fortæller om, hvor farlige de er, og fører sig frem, for så er der altså øget et hjul af giggen, og det mærker de andre. Jeg tror virkelig, det hjælper, hvis der er en, der ikke kan få lov at tage med i byen, et par dage efter de sidst var i byen, fordi vedkommende gik med kniv. Så ved de andre, at det altså har en konsekvens, og det er mange gange det, der er problemet, nemlig at det ikke straks har nogen konsekvens, men at konsekvensen følger meget senere.

Kl. 12:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karina Lorentzen.

Kl. 12:47

Karina Lorentzen (SF):

Man har faktisk desværre ingen danske undersøgelser af det her, men man har canadiske undersøgelser, som viser, at korte afskrækkende straffe ikke hjælper noget som helst. Det synes jeg gør indtryk. Jeg ved ikke, hvad Venstres ordfører siger til det.

Kl. 12:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 12:47

Karsten Nonbo (V):

Jamen jeg har altså det klare indtryk – og det er den oplevelse, jeg har, når jeg snakker med unge mennesker, og jeg må indrømme, at jeg er ansat i det firma, der kører ud og anholder dem og får nogle af dem fængslet, når de begår forbrydelser – at de unge mennesker siger: Hvorfor skete der mig ikke noget første gang eller anden gange eller tredje gang? Hvorfor skal jeg sidde her og va-

retægtsfængsles for en virkelig voldsom, kriminel handling? I kunne have stoppet mig noget før, hvis der havde været nogen konsekvens.

Det er det, jeg lytter og hører mig frem til. Jeg ved godt, at det ikke er en undersøgelse, der er lavet af professorer, men det er det, jeg hører gerningsmændene udtale sig om.

Kl. 12:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. En kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 12:48

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er også knivdelen af forslaget, jeg gerne vil spørge lidt til. Den anden del kan vi såmænd nok blive enige om.

Mit første spørgsmål er angående den elektroniske fodlænkeordning. Jeg forstår ikke helt, hvorfor man synes, at korte straffe ikke skal kunne afsones med elektronisk fodlænke. Jeg kunne godt forestille mig, at i nogle af de grupper, som har en subkultur i forhold til det øvrige samfund, er det måske lidt for smart at gå med kniv – og det skal det ikke være – og i de grupper kan det at komme 7 dage i fængsel måske nærmest give status i stedet for at have en afskrækkende effekt. Men at sidde 7 dage derhjemme og ikke have lov til at gå uden for en dør tror jeg måske i virkeligheden kunne have en lidt mere afskrækkende effekt i de subkulturer i stedet for at give status i det kriminelle eller halvkriminelle miljø.

Kl. 12:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 12:49

Karsten Nonbo (V):

Sådan er vi jo så forskellige. Jeg tror lige det modsatte, for 7 dage derhjemme med elektronisk fodlænke er der jo mulighed for at overtræde og vise, at man er en pokkers karl, ved at rende ud hver dag, selv om man har fået fodlænken. Jeg tror, at de der pokkers karle hellere vil have den status, som det giver at bryde de 7 dage. Så ender vi alligevel det samme sted, og så slipper vi for alt besværet med at installere fodlænken. Jeg tror, at det, at de er væk fra de andre og ikke bare sidder derhjemme og kigger ud ad vinduet, er mere afskrækkende.

Kl. 12:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 12:50

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er altid svært at diskutere folks tro, men som ordføreren selv sagde, ender de jo alligevel i fængsel, hvis de overtræder reglerne. Så får de i virkeligheden en ekstra straf, og det kunne jo være fint nok.

Men det, som er det vigtige og er vores fælles ønske, er jo, at vi ikke vil have, at der er de knivdrab og knivoverfald, som vi alle sammen har været vidne til, om ikke andet gennem medierne. Her er jeg bange for, at 7 dages fængsel ikke virker. SF's ordfører henviste tidligere til en canadisk undersøgelse, der siger, at det ikke har den afskrækkende virkning, som man ønsker, og det var også det, der lå lidt implicit i mit spørgsmål.

Det andet, som jeg også kan være bekymret for, er grænsetilfældene. Der står godt nok, at hvis fiskeren glemmer kniven, skal han ikke 7 dage i fængsel, men hvad nu, hvis det er flere dage efter, at han har glemt den? Der kan sagtens komme nogle gråzonetilfælde, hvor man pludselig kan risikere, at ganske almindelige mennesker i deres hverdagssituation ender med at sidde 7 dage i fængsel, og skal vi virkelig påtage os det ansvar?

Kl. 12:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 12:51

Karsten Nonbo (V):

Det er ganske rigtigt, at der er tvivlstilfælde, men der er også flere ting, som kan si de tvivlstilfælde fra. Mit indtryk af det danske politi er, at man har så stor konduite, at f.eks. sager, hvor fiskeren har glemt kniven, og enhver kan se osv., for det første nok slet ikke bliver rejst, og skulle de blive rejst, har jeg for det andet så meget tillid til domstolene, at jeg tror, de finder ud af, at det ikke vil medføre tiltale.

Jeg er helt sikker på, at det danske system nok skal få sorteret de sager fra, for der er jo desværre rigeligt af den anden sagstype. Der er rigeligt med kunder i butikken, så man behøver ikke tage de gråzonetilfælde med, og jeg tror heller ikke, man får dem ind. Der er jo tale om en strafskærpelse over for dem, der ikke forstår noget som helst, og det er jo først og fremmest dem, der bliver ramt. De lovlydige, der har lavet en lille fejl, vil ikke blive ramt.

Kl. 12:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så tak til ordføreren.

Fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 12:52

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Der er ikke nogen tvivl om, at den udvikling, der er i det danske samfund lige nu med stigende vold, især blandt de unge, er meget bekymrende. Der er sket et utroligt skred med hensyn til, hvad man gør, hvordan man opfører sig, hvordan man overfalder andre, hvordan man undlader at hjælpe andre, hvordan man taler til andre i det offentlige rum, og at man synes, det er i orden at være bevæbnet, når man er der.

Den udvikling, der er sket, er meget bekymrende, og den betyder altså, at når forældre sender deres børn i byen, sidder de tilbage med hjertet oppe i halsen og tænker: Bare der ikke er noget, der går galt. Fra Folketingets side kan vi ikke tage den frygt fra forældrene, og vi kan heller ikke tage den fra de unge, der selv er bekymrede, når de bevæger sig ud i nattelivet. Men vi kan gøre det, at vi kan lave en lovgivning, der skal forsøge at gøre forholdene bedre, når man færdes i nattelivet.

Hvis man alene vil skærpe en straf, virker det ikke. Jo, jo, folk vil komme længere tid i fængsel, men vil der komme færre ofre for forbrydelser? Vil det blive mere sikkert at gå på gaden, og vil forældrene kunne sove mere roligt? Nej, det tror jeg faktisk ikke, og derfor skal der noget mere og noget andet til.

Socialdemokraterne støtter forslaget her, og det gør vi af flere forskellige grunde. For det første mener vi, at det vil have en kriminalpræventiv effekt, at man kan blive sat i fængsel, når man bliver taget med en ulovlig kniv. Det er altså ikke tale om en lille, ubetydelig kniv, der er tale om de knive, vi i forvejen karakteriserer som meget farlige, som er ulovlige, og som det er ulovligt at anskaffe.

Jeg vil gerne understrege, at rigspolitiet, Politiforbundet og Det Kriminalpræventive Råd alle skriver i deres høringssvar, at de mener, at lovforslaget her vil have en kriminalpræventiv effekt. Det er altså noget andet end det, vi hørte SF's ordfører sige tidligere, nemlig at det ingen virkning vil have. Disse interessenter vurderer, at forslaget vil have en virkning, og det vurderer jeg faktisk også at det vil have.

Men når det ikke kan stå alene – for det kan det ikke – betyder det for det andet, at vi også skal snakke om nogle andre ting her i Folketinget. Den udvikling, vi ser hos ungdommen på gaden, er nemlig meget forfærdelig. Den koster liv, og den koster vores alle sammens følelse af tryghed ved at kunne færdes i det offentlige rum uden at skulle være bange, og den pris skal vi ikke finde os i at skulle betale.

Avisen Urban kører for tiden en kampagne under overskriften »Hvis du slår på én, slår du på os alle«. Den kampagne rammer lige ned i den følelse, jeg har af, hvordan voldsituationen er i Danmark lige for tiden. Voldsspiralen er for opadgående, råheden blandt vores ungdom er steget, overfaldene er meget forfærdelige og ofte ganske tilfældige, unge bevæbner sig med kniv eller med andre våben, og nogle går rundt og er ubehandlede, tikkende bomber, der bare venter på at springe i luften.

Når vi har sådan nogle ubehandlede, tikkende bomber, der går rundt og en gang imellem springer i luften og også af og til rent faktisk helt umotiveret dræber andre, må vi sætte ind med alt, hvad vi kan, for at forhindre det. Her nytter det ikke noget kun at fokusere på straffe, her bliver vi nødt til at sige: Vi vil have mere SSP-arbejde; vi vil have flere handleplaner for unge, som er på vej ud i kriminalitet; vi vil have mere fokus på det kriminalpræventive arbejde; vi vil have en anbringelsesreform; og vi vil have den sociale indsats styrket; for de ting går hånd i hånd. Strafskærpelser kan ikke stå alene. Hvis den forebyggende indsats fejler, vil vi stadig væk skulle begrave unge mennesker, som er blevet dræbt af tilfældige voldsmand på gaden.

Hvis vi vil ændre udviklingen af volds kriminaliteten, kan forslaget her ikke stå alene. Men vi støtter det gerne, både fordi det er rimeligt, at man kan blive sat i varetægtsfængsel, når man bliver taget med skydevåben, og fordi det gerne skulle få færre unge til at gå med kniv, når de går i byen, og dermed gøre det mere sikkert at være på gaderne.

Kl. 12:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen.

Kl. 12:56

Karina Lorentzen (SF):

Vi kan jo diskutere fra nu af og til jul, om forslaget har en kriminalpræventiv effekt eller ej. Men fakta er, at vi ikke har nogen ordentlig statistik på området, og det vil sige, at vi faktisk ikke en-

gang kan belyse den udvikling, der har været indtil nu på området. Desuden er der iværksat en masse initiativer fra politiets side, som vi endnu ikke har set effekterne af, så det vil være fuldstændig godnat at iværksætte noget nyt ved siden af det, når vi ikke engang ved, hvad udfaldet af det bliver.

Så har jeg et spørgsmål til fru Karen Hækkerup. Fru Karen Hækkerup var tidligere i dag meget, meget bekymret over sagsbehandlingstiderne ved domstolene, og hvordan forholder fru Karen Hækkerup sig til, at hvis man går ind for forslaget her, betyder det, at der kommer en sagsbehandlingstid på 37 dage? Det vil i den grad påvirke den samlede sagsbehandlingstid i systemet.

Kl. 12:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 12:57

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, at vi skal have knivene væk fra gaderne og væk fra de steder, hvor vores unge mennesker er, når de går i byen, og jeg synes også, at skydevåbnene skal væk. Vi har haft mange sager, hvor der er blevet skudt helt tilfældigt på åben gade. Der bliver skudt i villakvarterer og ved boligblokke, så der er altså tale om en udvikling, som er meget skræmmende, og som vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at stoppe, og lovforslaget her skal lige præcis gøre, at unge mennesker ikke tager våben med i byen.

Det er rigtigt, at der bliver lagt op til, at der skal være en frist på 37 dage for at blive stillet for en dommer. Til det vil jeg bare sige, at Den Danske Dommerforening selv skriver i sit hørings svar, at det er fuldstændig illusorisk. Under forhandlingen om et af de lovforslag, vi har behandlet tidligere i dag, fremhævede jeg netop, at dommerstanden er presset, at sagspuklerne er voksende, og at man ikke kan leve op til de frister, vi har sat. Jeg er godt klar over, at lovforslaget her vil betyde, at sagerne ikke vil blive behandlet inden for tidsfristen, for det er der ikke ressourcer til, og det kan man læse i hørings svarene, så det behøver man ikke nogen spåkulge for at kunne forudse.

Kl. 12:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Det er fru Marlene Harpsøe som ordfører.

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Det er en forfærdelig verden, vi lever i. Sådan har vi i den seneste tid ofte fundet anledning til at sige. Eksemplerne på skyderier og knivoverfald har været mange. Det er uhyre vigtigt, at vi sætter hårdt og konsekvent ind for at stoppe denne forrænde udvikling, som gør livet farligt både for de kolde gerningsmænd og de helt uskyldige ofre.

Dansk Folkeparti vil ikke have mafiatilstande i Danmark, sådan som man kan frygte i disse tider. Derfor ser vi med tilfredshed, at ministeren ønsker at skærpe lovgivningen vedrørende besiddelse af skydevåben og knive på offentligt tilgængelige steder. Strafferammen for ulovlig besiddelse af skydevåben skærpes, således at strafferammen efter lovforslaget bliver op til 4 år. Det gør efter Dansk Folkepartis mening ingen forskel, om et våben f.eks. bæres med eller uden ammunition, og derfor glæder det os, at denne forskel nu ophæves.

Men i Dansk Folkeparti mener vi også, at der i højere grad skal gøres brug af udvisning af udenlandske kriminelle. Det kan ikke være rigtigt, at vi har personer i Danmark, som ikke respekterer det danske samfund, og som bærer ulovlige skydevåben. Det er fuldstændig uacceptabelt. Dansk Folkeparti har længe ønsket, at der blev en skærpelse for besiddelse af kniv uden et anerkendelsesværdigt formål. Vi finder det urimeligt, hvis man tager en kniv, skrue-trækker eller lignende med i nattelivet for at overfalde et uskyldigt offer. Derfor ønsker vi et mere generelt kniv- og stikvåbenforbud i nattelivet. Det har vi tidligere har presset på over for ministeren for at få, dog uden held.

Vi mener fra Dansk Folkepartis side, at 7 dages ubetinget fængsel i førstegangstilfælde for besiddelse af ulovlig kniv er for lidt. 30 dages ubetinget fængsel i førstegangstilfælde er mere rimeligt, og vi vil derfor stille et ændringsforslag om netop det. Desuden mener vi, at det er utrolig vigtigt at få præciseret de anerkendelsesværdige formål. Vi skal undgå huller og opdigtede historier, når en person bliver taget med en ulovlig kniv. Lad mig give et tænkt eksempel: En mor har købt noget kød, men opdager, at hendes udskæringskniv er blevet sløv. Hun beder derfor sin søn om at stikke forbi med sin store kødkniv. Det gør han selvfølgelig som den gode søn, han nu engang er. Dette kunne sagstems være en historie, som en gerningsmand for-

tæller til politiet, når han bliver standset på gaden, og det opdages, at han er i besiddelse af en ulovlig kniv. For DF er det afgørende at sikre os, at disse huller ikke forekommer. Det må ikke være muligt f.eks. at slippe for straf, fordi netop hele Danmarks befolkning just er begyndt at gå til spejder eller lignende. Med andre ord må vi have sikkerhed for, at begrebet anerkendelseværdige formål ikke bliver et elastisk begreb, der kan misbruges.

Vi ser med tilfredshed, at muligheden for retshåndhævelsesarrest nu udvides, således at det ikke længere kun er skydevåben af særlig farlig karakter, der kan føre til denne arrest. I Dansk Folkeparti vil vi ikke finde os i den forfærdelige udvikling med ulovlige skydevåben og knive. Det er vigtigt at sætte hårdt og konsekvent ind, så vi ikke længere skal føle trang til at sige: Det er en forfærdelig verden, vi lever i.

Med disse kommentarer kan Dansk Folkeparti derfor støtte lovforslaget, men vi agter at stille ændringsforslag.

Kl. 13:02

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Karina Lorentzen, kort bemærkning.

Kl. 13:02

Karina Lorentzen (SF):

Ordføreren snakker meget om, at man skal tage hensyn til offeret osv. osv. og det omgivne samfund. Jeg er meget enig i det, men er det ikke at stikke den danske befolkning blår i øjnene, hvis man tror, at det her vil virke kriminalpræventivt? Hvad er Dansk Folkepartis plan, næste gang det går galt, næste gang der er en, der bliver knivdræbt? Skal vi så have endnu flere skærpede straffe for skydevåben og knive? Hvor er det, man vil hen med det her?

Kl. 13:03

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:03

Marlene Harpsøe (DF):

Først synes jeg, det er noget sludder, når fru Karina Lorentzen fremfører, at det her skulle være at stikke den blår i øjnene på den danske befolkning. Og hvis det er, at man læser hørings svarene – og det går jeg også ud fra, at fru Karina Lorentzen har haft tid til – så står der jo bl.a. fra Det Kriminalpræventive Råd, at de mener, det vil have en generel præventiv effekt, og rigspolitiet siger også, at det her vil have en præventiv effekt. Det er jo sådan set nogle – hvad skal jeg sige – institutioner her i Danmark, som jeg mener udtaler

sig på baggrund af deres kompetencer og nogle erfaringer, som de har gjort sig. Det mener jeg nu en gang er utrolig vigtigt i den her sag.

Kl. 13:03

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Karina Lorentzen, kort bemærkning.

Kl. 13:03

Karina Lorentzen (SF):

Der står altså ikke i hørings svaret, at det *har* en generel kriminalpræventiv effekt, men at det *kan have*, og det er en væsentlig forskel.

Kl. 13:04

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren ønsker ikke at sige noget? Jamen så værsgo.

Kl. 13:04

Marlene Harpsøe (DF):

Nu ved jeg godt, at alt selvfølgelig kan analyseres. Alle bogstaver og alle ord kan selvfølgelig analyseres, men konkret står der jo, at det kan have en kriminalpræventiv effekt. Det er også det, vi må forholde os til, når det er, at vi diskuterer det her lovforslag.

For Dansk Folkeparti er det helt klart, at vi er nødt til at skærpe de sanktioner, der er på det her område, for det går ikke, at man bærer rundt på ulovlige knive og ulovlige skydevåben, og det går ikke, at vi ser, at bander glorser og medbringer ulovlige skydevåben og også bruger dem til at slå andre mennesker ihjel med og true andre mennesker. Det går simpelt hen ikke i det danske samfund. Vi vil gerne have det udryddet, for det kan simpelt hen ikke passe, at vi skal se den her forrående udvikling i Danmark.

Kl. 13:05

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Karen Hækkerup, kort bemærkning.

Kl. 13:05

Karen Hækkerup (S):

Vi må have styr på, hvad der står i de her hørings svar om det kriminalpræventive, og der vil jeg bare bede fru Marlene Harpsøe fra Dansk Folkeparti parti bekræfte, at rigspolitiet siger, at det her *må forventes* at have en kriminalpræventiv effekt, og Politiforbundet i København siger, at det her *vil have* en præventiv betydning. Jeg læser det meget tydeligt, som om det er noget, de er vidende om. Er det ikke også den opfattelse, som Dansk Folkepartis ordfører har?

Kl. 13:05

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Marlene Harpsøe (DF):

Jo, jeg kan bakke op om fru Karen Hækkerup, med hensyn til det som fru Karen Hækkerup har læst op.

Kl. 13:05

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, så kom hr. Simon Emil Ammitzbøll til. Værsgo, hr. Ammitzbøll.

Kl. 13:05

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg indrømmer, at jeg kom meget sent med mærkeren, men det var den ordveksling mellem fru Karen Hækkerup og fru Marlene Harpsøe, som fik mig på banen.

Kl. 13:05

Sandheden er den, at vi jo kan blive ved med at slå hinanden i hovedet med forskellige høringsvar, og det skal jeg undgå. Men jeg kan sagtens komme med høringsvar f.eks. fra Advokatrådet eller Landsforeningen for Beskikkede Advokater, der vil sige det modsatte af, hvad man siger i de høringsvar, vi lige har hørt. Så der er selvfølgelig noget uenighed omkring det her.

Men kan fru Marlene Harpsøe ikke bekræfte, at der ingen danske undersøgelser findes af, hvad de korte, hurtige straffe vil have af præventiv effekt?

Kl. 13:06

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:06

Marlene Harpsøe (DF):

Som ordfører for Dansk Folkeparti kender jeg ikke noget til, om der findes en undersøgelse af netop det konkrete, som hr. Simon Emil Ammitzbøll hentyder til. Det, som vi også lægger op til fra Dansk Folkepartis side, er jo netop, at 7 dages ubetinget fængsel ikke er meget. Vi ønsker en ændring lige præcis på det her område, sådan at man kommer i fængsel i 30 dage i førstegangstilfælde. Det finder vi mere rimeligt, og vi finder det også generelt mere præventivt.

Kl. 13:07

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:07

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Ja, det er klart, det beklager jeg selvfølgelig. Jeg kan selvfølgelig sige mig selv, at i enhver sammenhæng ønsker Dansk Folkeparti, at strafferammen skal være endnu højere, også selv når regeringen strammer op.

Men er ordføreren slet ikke bange for, at man også kommer til at kriminalisere en række almindelige mennesker, som ved uforsigtighed – eller hvad man skal kalde det – pludselig kommer til at komme i karambolage med nogle af de stramninger, man laver, og pludselig skal 7 dage i fængsel? Jeg synes, det er et enormt ansvar, vi påtager os her i Folketinget, hvis vi alene for at sende et signal og lave symbolpolitik ender med at smide folk bag tremmer, som dybest set måske bare har begået en dumhed eller ikke tænkt sig ordentligt om.

Kl. 13:08

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:08

Marlene Harpsøe (DF):

Hvis det er, at hr. Simon Emil Ammitzbøll giver sig tid til ordentligt at læse det her lovforslag, vil hr. Simon Emil Ammitzbøll også læse, at der er taget en utrolig god afbalancering, i forhold til det her med at man skulle glemme, at man havde en kniv på sig, som man ikke skulle have. Altså, det er sådan for den almindelige borger, den, som er uskyldig og ikke bærer rundt på en kniv, for at den skal bruges til at true andre eller stikke andre ned med, så er der selvfølgelig også taget forbehold for det. Den måde, det er formuleret på i lovteksten, synes vi i Dansk Folkeparti er god, og det bakker vi også op om.

Kl. 13:08

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Karina Lorentzen.

Kl. 13:09

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

Skydevåben og knive er farlige og dødelige våben, når de bliver brugt. Derfor er det naturligvis en meget nødvendig opgave at forebygge, at de bliver det. Men SF er meget overrasket over, at man vælger at lancere det her forslag, som man *tror* vil virke kriminalpræventivt, men man ved det faktisk ikke.

Ifølge Advokatrådet er det ikke dokumenteret, at frihedsstraf virker, når man første gang antræffes med en kniv, og at det vil være kriminalpræventivt, og Landsforeningen for Beskikkede Advokater deler den holdning. Spørger man politiet, siger de, at der er brug for andre tiltag, da der er en stor gruppe, som de sanktioner ikke har en indvirkning på.

I SF spørger vi så: Kommer vi måske til at ramme ved siden af med det her forslag? Er det i virkeligheden de farlige gutter – som er klar til at bruge knivene, men som er ligeglade med, hvordan vi lovgiver – man ikke får fat i? Så synes vi nemlig, vi er lige vidt. Man har i stedet gjort livet kompliceret en række unge, som var på vej, på rette vej oven i købet, med uddannelse og arbejde, men som dummede sig en enkelt gang.

SF synes også, at det er underligt, at man fra politiets side har iværksat en rigtig stor indsats på området så sent som i november 2007, og at man så ikke afventer virkningen af den. Man kunne også afvente, at man havde en ordentlig statistik på området, som ville give os et indtryk af omfanget af overtrædelserne af våbenloven.

SF kan ikke umiddelbart støtte forslaget på knivområdet, fordi det i yderste konsekvens vil betyde, at unge under 18 år vil kunne fængsles i 7 dage, hvis de ikke findes egnede til samfundstjeneste.

Vi synes også, at samfundstjeneste burde have været en integreret del af straffen for unge over 18 år, fordi det er vigtigt, at de bevarer deres tilknytning til arbejde og uddannelse. Det er i den henseende også fuldstændig fjollet, at man har valgt at fjerne fodlænkeordningen, hvor der netop foretages en egnethedsvurdering, som afsoningsmulighed.

Umiddelbart vil SF bedre kunne støtte delen om skydevåben, fordi det kan være fornuftigt at fastholde de mennesker, som antræffes med skydevåben. Ofte vil sagen nemlig være opklaret, når skydevåbenet er konfiskeret, og så må man lade manden gå, men med muligheden for retshåndhævelsesarrest kan man tilbageholde manden.

Hvis ministeren er villig til at dele forslaget op, vil vi i SF gerne være med til at diskutere den her del, om end vi synes, det er en meget hård straf, man idømmes.

Med hensyn til sagsbehandlingstiden på 37 dage vil jeg sige, at vi heller ikke kan stemme for den, for sagsbehandlingstiderne ved de forskellige domstolsinstanser er på nuværende tidspunkt rigtig lang, og der mangler ressourcer derude. Jeg synes, det er at føje spot til skade at sætte endnu et krav på sagsbehandlingstiderne på et ømtåleligt tidspunkt i domstolsreformen.

Som det fremgår af talen, kan SF altså ikke støtte forslaget, som det foreligger her, men en opdeling af forslaget og indførelse af en fodlænkeordning for de egnede samt samfundstjeneste

for unge over 18 år – eller ældre – kan være nogle af de ting, som gør, at SF er til at få i tale.

Kl. 13:12

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Karen Hækkerup, en kort bemærkning.

Kl. 13:12

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, at fru Karina Lorentzen har mange rigtige betragtninger og også mange betragtninger, som jeg deler og kan bakke op om.

Noget af det, som jeg godt kunne tænke mig at spørge fru Karina Lorentzen om, er vedrørende de unge, som man ved man ikke får fat på. Der findes nogle, som vi ved har lukket af, vi ved, at vi ikke kan komme i kontakt med dem, og det indrømmer vi alle sammen; den gruppe er der. Men er fru Karina Lorentzen ikke enig i, at der er en stor gruppe, som tager kniv med, fordi de tror, at andre unge i byen har kniv med? Det er i hvert fald noget af det, som jeg synes er et utrolig stort problem; folk tror efterhånden næsten, at de skal være bevæbnede for at gå i byen, for så har de en fornemmelse af, at de selv har en større grad af sikkerhed. Men alene det, at kniven er med i byen, giver jo ikke sikkerhed. Tværtimod kan man blive fravristet kniven eller selv blive stukket med den, eller man kan i værste tilfælde stå i en situation, hvor alt er gået i panik, og hvor man selv ender som gerningsmand.

Derfor synes jeg, det er så utrolig vigtigt, at vi gør alt, hvad vi kan for at få de her knive væk. Uagtet at der er en lillebitte gruppe, vi ved, vi aldrig kan nå, så tror jeg, at det her vil kunne være med til at ramme den gruppe unge, der bl.a. tager en kniv med for at beskytte sig selv. Er det ikke en vurdering, fru Karina Lorentzen er enig i?

Kl. 13:13

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Karina Lorentzen, værsgo.

Kl. 13:13

Karina Lorentzen (SF):

Jeg er meget enig med fru Karen Hækkerup i, at man ikke skal have knive med i byen, men jeg er ikke sikker på, at det her lovforslag vil medvirke til, at unge mennesker ikke tager kniv med i byen, netop fordi det – som fru Karen Hækkerup siger – handler om, at de føler sig sikre, i forhold til at andre også har taget kniv med i byen.

Det Kriminalpræventive Råd peger netop også på, at man skal i gang med en holdningsarbejdelse. Ligesom man kan se – når der kan være tale om spritbilisme – at man bl.a. tager bil-

nøglerne fra en kammerat, når man ved, at vedkommende, som skal ud at køre bil, har drukket, så synes jeg, at det må være en holdningsbearbejdelse, at vi påvirker de unge til også at sige til hinanden, at de ikke skal tage kniv med. Det handler om at få øjnene op for, hvor få der i virkeligheden gør det.

Kl. 13:14

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:14

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil bare sluttelig sige, at vi fra Socialdemokraternes side ikke vil stille os i vejen for, at lovforslaget deles. Vi synes, det vil være meget fornuftigt, hvis SF kan være med på den del, der drejer sig om skydevåben. Og så må jeg jo sats på, at vi under udvalgsbehandlingen måske alligevel kan komme hinanden nærmere, når det også drejer sig om knivdelen. Vi vil i hvert fald meget gerne være med til at tale om samfundstjeneste, også til dem over 18 år, og om, hvad man kan gøre for at få bredt den vifte ud i det hele taget. Det er rigtigt, at det er en sanktionsform, vi bruger alt for lidt, og det vil Socialdemokraterne gerne være med til at ændre på, men det må vi tage under udvalgsarbejdet.

Kl. 13:14

Første næstformand (Svend Auken):

Ønsker ordførerne at sige noget?

Kl. 13:14

Karina Lorentzen (SF):

Ikke andet, end at det lyder fantastisk dejligt, og det glæder vi os til.

Kl. 13:14

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i rækken af ordførere, og den næste er hr. Tom Behnke.

Kl. 13:15

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Når man taler om knive og skydevåben, der bæres og besiddes ulovligt, må man sige, at det allerførste og det allervigtigste er at motivere folk til at lade dem ligge derhjemme, til at lade være med at tage dem med, og altså forhindre, at de her baryler render rundt med kniv eller skydevåben, så de i stedet for lader dem ligge derhjemme. Det kan man så motivere til på forskellig vis.

Den ene mulighed for at motivere de her unge mennesker til at lade knive og pistoler ligge derhjemme – hvis de overhovedet har den slags, for en stor del af de her våben er det jo

ikke engang tilladt at have på bopælen – og ikke tage dem med i byen er gennem holdningskampagner, og man er jo allerede i fuld gang med at lave forskellige kampagner, der skal holdningsbearbejde unge mennesker til at vide, at det ikke er in, at det ikke er fedt at rende rundt med kniv i nattelivet. Det skal man lade være med.

Den anden mulighed for at motivere og lave en forebyggende indsats er ved at lave en lovgivning med nogle sanktioner og straffe, som har en sådan størrelse, at man allerede hjemme fra tænker: Nej, det vil jeg alligevel ikke risikere, prisen er simpelt hen for højt, og jeg tager ikke en kniv med i byen, for hvis det bliver opdaget, at jeg har en kniv på mig, er sanktionen simpelt hen så stor, at jeg ikke vil være med til det. Det i sig selv tror vi har en effekt.

Hvordan kan vi vide det? Der er ikke lavet egentlig danske undersøgelser af det her spørgsmål, men det viste sig i hvert fald, selv om det ikke er sådan en videnskabelig undersøgelse, at fra det øjeblik den her regering sørgede for, at man allerede første gang, man stjæler en bil, ryger i fængsel – i gamle dage var det sådan, at man bare fik en bøde ved brugstyveri af køretøj – og ikke kun får en bøde, faldt antallet af brugstyveri af køretøjer markant.

Derfor har det selvfølgelig en betydning, når vi taler om en forbrydelse, der faktisk bliver udført på et tidspunkt, hvor man sidder stille og roligt og kan overveje alle optionerne. Så en markant straf vil i sig selv også have en forebyggende effekt. Det er jeg helt overbevist om.

Men det er ikke nok, at vi på den måde prøver at forhindre folk i at tage våben med, når de skal ud at more sig. Vi er også nødt til at sikre, at der så også er en reel risiko for, at man bliver opdaget, hvis man har våben med i byen. Her har den her regering sørget for at indføre det, som vi kalder visitationszoner, altså områder, hvor politiet er i stand til at visitere en hel masse mennesker på meget kort tid uden at have konkret mistanke, men simpelt hen, fordi der i det område er belæg for at sige, at der alt for ofte er nogle, der går rundt med våben. Visitationszonerne skal selvfølgelig også bruges. Det kan ikke nytte noget, at man bare opretter en visitationszone. Det er også vigtigt, at der også er politifolk til rent fysisk at foretage visitation af de mennesker, der kommer og går i det pågældende område, for så er der en risiko for, at man bliver opdaget.

Så der er altså både en straf, der er mærkbar, og en risiko for, at man bliver opdaget. Sanktio-

nen bliver så med det her lovforslag gjort meget mere markant og meget mere mærkbar. Selv i de tilfælde, hvor der skulle være en enkelt ung, som ikke har forstået budskabet i kampagnerne, som ikke har forstået, at det er meget strafbart at gå med kniv, som alligevel vælger at tage kniven med i byen, vil vedkommende alligevel få mulighed for lige at stoppe op og tænke: Hov, hvad skete der her? Det er altså ikke bare en strygen med hårene, hvor man siger: Det er også synd for dig, at du ikke kunne finde ud af at overholde spillereglerne, eller nu kan du få en lille bøde og så kan det være, at det måske går over af sig selv eller sådan noget. Nej, det her er et markant stop: Tænk dig om, det er dit liv, det er din fremtid, vi taler om. Det er det, en kort fængselsstraf altså kan være med til: at man lige får stoppet op.

Jeg ved da godt, at der er nogle, som vi ikke rammer med det her. Der er nogle, der så forskuede i hovedet eller på anden måde tossedede, at de ikke kan finde ud af det alligevel. Men det vil der jo altid være. Det, som lovforslaget her samler op på, er jo den store mængde, og det er den, vi skal ramme med det her lovforslag. Det gør lovforslaget, og derfor er der fuld opbakning fra konservativ side.

Kl. 13:19

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbølls som ordfører.

Kl. 13:19

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Vi behandler jo i dag et lovforslag, som både handler om en styrket indsats mod ulovlig besiddelse af skydevåben og ulovlig besiddelse af knive på offentlige steder.

Jeg skal først og fremmest om den del, som handler om ulovlige skydevåben, sige, at Det Radikale Venstre er fuldstændig enig i justitsministerens forslag. Vi synes, at det er en bevidst handling at tage skydevåben med ud i samfundet, hvor man har en intention om at begå noget kriminelt. Det er noget, som har overvejet af sig selv, og derfor synes vi, at det er yderst strafværdigt.

Til den del, der handler om knive, har vi en lang række forbehold. For det første synes vi, at det er en meget streng straf, at man skal kunne komme 7 dage i fængsel for i førstegangstilfælde at have en ulovlig besiddelse af kniv på offentligt sted. Hvad nu hvis kniven er lidt for langt? Vi kender det alle sammen f.eks. i forhold til

parkering: Det var kun 9 m og 82 cm, man holdt fra vøjhjørnet, og ikke 10 m, og så får man en parkeringsbøde. Nu kan kniven tilsvarende være 7,5 cm og ikke 7 cm. Det problem har vi allerede i dag, men forskellen er, at man i dag får en bøde, man kommer ikke i fængsel. Det synes jeg er en rimelig afgørende forskel.

Vi er også lidt bekymrede for, at der er for mange almindelige mennesker, som i uforsigtighed eller dumhed, eller hvad ved jeg, risikerer at komme i fængsel. Der bliver for mange gråzonen tilfælde. Det bekymrer os altså, at hr. og fru Hansen pludselig kan risikere at skulle ind bag tremmerne, fordi de har været lidt uforsigtige. Så vi vil dyrke grænsetilfældene lidt under udvalgsbehandlingen.

Så er der pointen om, hvorvidt folk kan få lov til at afsone med elektronisk fodlænke. I den sag mener vi, at det er ærgerligt, at man vil fratage folk muligheden for at kunne afsone med elektronisk fodlænke. Det er jo i forvejen sådan, at det skal vurderes, om man er egnet til det eller ej. Derfor synes vi sådan set, at det ville være rimeligt nok, at det også fremadrettet blev vurderet, om folk i de pågældende tilfælde var egnede til at afsone med elektronisk fodlænke. Der er måske nogle, der ikke er egnede, og de må så komme i fængsel. Det kan jeg fornemme at der er flertal for, selv om Det Radikale Venstre ikke støtter den del.

Der er også hele spørgsmålet om de unge. Det Radikale Venstre mener ikke, at børn under 18 år skal sidde i de danske fængsler. Det er vi bange for at de kommer til med det her forslag, da de som udgangspunkt jo skal idømmes 7 dages fængsel, medmindre de er berettigede eller egnede til noget andet.

Der har også været ordførere, der har talt om, at vi eventuelt kunne stramme yderligere. Det vil jeg godt advare stærkt imod. Der kan være masser af situationer, hvor folk kan komme til at have en kniv med, uden at det nødvendigvis er strafværdigt. Hvis man fortsætter den logik, risikerer man altså også at skulle udvide lovgivningen ud i det ekstreme. Vi har for nylig haft et overfald i en isenkræmmerbutik. Skal vi også forbyde udstilling af knive i stormagasiner og isenkræmmerbutikker? Vi har for nylig haft et overfald med en kartoffelskræller. Skal vi også forbyde kartoffelskrællere? Nu må der snart være en grænse.

Til allersidst vil jeg sige, at alt det her faktisk kommer på baggrund af en hasteforespørgsel, som Dansk Folkeparti indkaldte til tidligere på

året, som handlede om voldskriminalitet. Ved den hasteforespørgsel, F 9, var vi et flertal her i Folketinget, som lavede et fælles forslag til vedtagelse, som bl.a. gik ud på, at vi skulle skærpe straffene. Det støtter vi i dag. Vi skal have hurtigere dom og afsoning. Det støtter vi i dag. Der skulle være visitationszoner og overvågning, hvor politiet synes, at det er nødvendigt. Det er ikke De Radikales kop te, men det tog vi med for at lave en bred og enig indsats i forhold til det her problem. Og endelig skulle vi have en tidligere og mere effektiv forebyggende indsats. Den har vi *intet* set til endnu. Jeg synes, det er utroligt, at alle strammerforslagene kan komme ud af regeringskontorerne med en vis fart, mens det forebyggende er noget, som man taler om ved mere festlige lejligheder.

Jeg håber også, at vi kan få justitsministeren til at dele det her lovforslag i en skydevåbendel og en knivdel, sådan som SF foreslog, og som jeg hørte at Socialdemokraterne bakkede op om. Det vil også være rigtig rart for os i Det Radikale Venstre, da vi gerne vil bakke op om skydevåbendelen, men har en del forbehold over for det med knivene.

Til allersidst: Jeg tror, at det, som vi skal huske på, er, at vi har et politisk ansvar for at sende et signal om, at det ikke er acceptabelt, at folk går med kniv i nattelivet, hvilket fru Karen Hækkerup også tog op, men at vi skal passe på med at tro, at politiske signaler kun kan sendes gennem lovgivning. Det kunne også være, at vi herinde en gang imellem er med til at tale problemer op i stedet for at tale dem ned. Det ansvar synes jeg at vi burde være os mere bevidst i det danske Folketing.

Kl. 13:25

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Naser Khader som ordfører.

Kl. 13:25

(Ordfører)

Naser Khader (NY):

Ny Alliance hilser forslaget velkommen. Vi har set alt for mange episoder, der involverer skydevåben og knive – meget alvorlige episoder. Vi bør derfor også reagere ved at sende meget kraftige signaler til især de unge om, at det at bære våben har alvorlige konsekvenser.

Samtidig vil jeg også opfordre til, at vi ikke lader dette tiltag stå alene. Der er mange årsager til, at tingene når så vidt. Dybest set er det jo dem, der trækker kniven eller pistolen, der er problemet. Den forræelse, der er sket blandt de

unge, er noget, både vi, der er politikere, og vi, der er forældre, skal tage ansvaret for. Der er noget grundlæggende galt i opdragelsen, når respekten for andres liv eller helbred kan ligge på et meget lille sted, så man på et sekund kan gøre sig selv til morder.

Jeg tænker da også selv over, hvad det er for en verden, der møder mine børn, når jeg selv en gang skal sende dem ud i nattelivet. Vi skal ruste vores børn til at tage vare på sig selv og hinanden, men lige nu virker det, som om ungdommen opruster, og det er skræmmende.

Jeg har sympati for justitsministerens tankegang, som hun i et interview gav udtryk for, nemlig at hun personligt ville følge sine sønner i byen. Jeg forstår hende så godt, og jeg reflekterer over, om jeg en dag vil stå i en situation, hvor mine børn er ofrene eller måske gerningsmændene. Det er den mest skræmmende tanke i verden.

Selv om vi relativt fornuftige forældre prøver at få nogle ordentlige mennesker ud af vores børn, mangler der i nogle miljøer en grundlæggende opdragelse af de unge. Derfor må den indsats, som vi skal supplere dette lovforslag med, også rette sig mod forældrene. Med vores opdragelse vejleder vi vores børn i, hvordan de senere skal håndtere livet på egen hånd, men der er godt nok meget dårlig vejledning derude.

Med straffeloven straffer vi, og det skal vi gøre. Der er ingen grund til på dette område at gøre strengen utydelig. Man skal vide, hvornår man er gået over strengen. Derfor støtter vi i Ny Alliance forslaget.

Kl. 13:27

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det ministeren.

Kl. 13:27

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også gerne indlede med at sige tak for en rigtig god debat. Det er jo på en måde anden gang, vi tager en debat om det samme emne, som vi også diskuterede tilbage i januar måned under hasteforespørgslen. Og netop med udgangspunkt i det forslag til vedtagelse, som blev vedtaget af en meget stor del af Folketinget i januar måned, gik vi jo så i gang med at lave et lovforslag, som gerne skulle være med til at skærpe indsatsen på dette område.

Jeg vil starte med at sige, at der er flere af ordførerne, der har lagt op til, at de ønsker en opdeling af lovforslaget. Det vil jeg være meget ked af, for jeg synes jo, at der er en meget nær sammenhæng mellem mange af de initiativer, som

der er her. Men jeg håber da, at det hele under udvalgsbehandlingen og måske efter nogle af de besvarelser, jeg kommer med nu, kan blive så klarlagt, at der også bliver en bred tilslutning til forslaget.

Udgangspunktet har jo været, at der bl.a. i løbet af efteråret var en lang række sager, hvor vi oplevede, at kriminelle bander og grupper brugte skydevåben i det offentlige rum, bl.a. ved at køre og fra bilerne skyde ind i huse eller på andre mennesker, der gik på gaden. Det skabte selvfølgelig, ud over en helt naturlig utryghed de steder hvor det fandt sted, en vis opmærksomhed omkring, hvorledes lovgivningen er på området. Det har vi så haft mulighed for at gennemgå nu, og lovforslaget her lægger op til at indsætte en ny bestemmelse i straffeloven om ulovlig besiddelse m.v. af skydevåben på offentligt tilgængelige steder med en strafferamme på 4 års fængsel.

Der lægges altså op til en væsentlig skærpelse i sådanne sager, således at de personer, der bliver taget med et skydevåben i det offentlige rum, får en længere ubetinget frihedsstraf. Derudover – og det synes jeg er meget væsentligt at have med som, kan man sige, sådan en samlet pakke vedrørende den problematik, der har været om anvendelsen af skydevåben og den utryghed, som det har skabt – har det været meget vigtigt at få sagt, at det jo ikke er nok, at politiet tager skydevåbenet, og så står den pågældende på Strøget eller sidder i sin bil. Man kunne jo risikere, at de så bare kørte hjem og hentede et nyt våben. Derfor lægger vi op til, at vi, samtidig med at vi skærper strafferammen for ulovlig besiddelse af skydevåben, åbner op for muligheden for retshåndhævelsesarrest, således at den pågældende kan blive fængslet, indtil sagen kommer for domstolene.

Lige præcis når det gælder skydevåben, kan man sige: Enten har man et skydevåben på sig, eller også har man ikke et skydevåben på sig. Derfor kan man selvfølgelig også håbe på, at det har den effekt, at selve retssagen kommer til at foregå rimelig hurtigt som en tilståelsessag, således at man kan opleve, at der er en slags lynjustits på det her område. Det tror jeg i sig selv kan være ganske givtigt, hvis man kan arbejde ihærdigt med det for øje.

Så har der været en lang diskussion om ulovlig besiddelse af knive. For nogle år siden ændrede vi jo lovgivningen, således at næsten alle knive, vi kendte på daværende tidspunkt, blev gjort ulovlige, men naturligvis stadig væk så-

dan, at der var mulighed for at have knive til anerkendelsesværdige formål samt mulighed for bl.a. at have den såkaldte schweizerkniv – den lille foldekniv, hvor knivsbladet ikke kan fastlåses, og som rigtig mange almindelige danskere, der aldrig nogen sinde begiver sig ud i kriminalitet, meget gerne stadig væk vil have lov til at gå med, både når de er på skovtur, og når de er nede at handle. Sådan er reglerne jo indtil videre.

Til gengæld må vi sige, at der har været meget stor diskussion om, hvorvidt straffene i de regler, som vi faktisk skærpede i forbindelse med de ændringer af knivlovgivningen, våbenlovgivningen, der fandt sted for nogle år siden, var hårde nok. Nu har jeg hørt bl.a. fru Karina Lorentzen fra SF tilkendegive, at det er meget skrappt, det der lægges op til her, og det erkender jeg at det er, nemlig at det, at et ungt menneske har en kniv med i sin taske eller i sin lomme – eller den ligger og roder rundt et eller andet sted i en mappe – i sig selv giver en ubetinget frihedsstraf på 7 dages fængsel, uanset at det unge menneske ikke bruger kniven, men at den bare ligger nede i en taske. Det er faktisk meget skrappt. Ikke desto mindre tror jeg faktisk, at lige præcis den strafskaerpelse er en, der vil have en præventiv effekt, ganske som rigspolitiet også skriver det i høringssvaret.

KI. 13:32

Det skyldes jo, som fru Karen Hækkerup så rigtig sagde, at der i dag er det problem, at der desværre blandt mange unge, fordi medierne jo virkelig blæser de her sager op, er en meget stor utryghed omkring det at færdes i nattelivet. Mange unge tror fejlagtigt, at andre unge har knive med. Det er faktisk ikke rigtigt. Langt, langt de fleste unge er fuldstændig lovlydige og kunne ikke drømme om at tage en kniv med i byen. Men fordi der er så meget fokus på det, tror jeg, der er mange unge – det kan man jo også se, hvis man går ind og ser de debatter, der har været på nettet, på Facebook osv. – der siger til sig selv: Jeg må nok hellere selv tage en kniv med for at kunne beskytte mig. Så vi får sådan set en rigtig negativ spiral, hvor unge, fordi de er nervøse, begynder at tage knive med.

Jeg tror, at lovforslaget her om en kort ubetinget frihedsstraf – hvilket betyder, at den unge også får en plettet straffeattest – vil betyde, at langt de fleste unge siger: Den galej skal jeg under ingen omstændigheder ud på. Rigtig mange unge mennesker er jo af forståelige grunde meget fokuserede på deres fremtid og alle de ting,

de vil prøve og skal nå, og de ønsker altså ikke at løbe den risiko, der er forbundet med at få en plettet straffeattest med de vanskeligheder, det så efterfølgende kan betyde for dem med hensyn til at få arbejde osv.

Man kan altid diskutere, om straf virker. Lige præcis her i forhold til de lovlydige unge tror jeg faktisk, den har en rigtig god adfærdspåvirkende effekt i retning af, at man så ikke tager kniven med i byen, for nu kan man ikke betale sig fra det, nu risikerer man at ryge i fængsel eller få samfundstjeneste, og det er der ikke mange af dem der synes er specielt morsomt.

Vi vælger så også at sige – særlig fordi det her jo er et problem i forhold til unge mennesker – at også her ønsker vi, at sagsbehandlingstiden skal speedes op. Vi tror på, at det særlig i forhold til de unge er vigtigt, at de mærker en konsekvent og hurtig reaktion fra samfundets side, og derfor har vi valgt at sige, at de målsætninger, som vi i dag har i voldssager, som udgangspunkt også bør gælde i sager, der vedrører ulovlig besiddelse af skydevåben og knive. Meget af det samme vil jo gøre sig gældende, for så vidt angår de bemærkninger, jeg havde til skydevåben. Hvis man bliver taget med en kniv, bliver man taget med en kniv. Der er ikke så meget at diskutere. Har man kniven på sig, eller har man ikke kniven på sig? Derfor håber jeg også meget, at det på det område vil betyde meget hurtig sagsbehandling, hurtig tilståelse – ja, jeg havde en kniv på mig – så sagen kan blive klaret så hurtigt som overhovedet muligt.

Jeg har svaret fru Karina Lorentzen, der ikke havde den store tiltro til det med de 7 dage. Jeg tror, at lige præcis i forhold til lovlydige unge er det her noget, der betyder noget.

Jeg vil sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, som spurgte, hvorfor der ikke er en mulighed for at afsone med elektronisk fodlænke: Det fremgår også af den kommenterede høringsoversigt, men det skyldes simpelt hen – vi har drøftet det meget indgående med Kriminalforsorgen – at det vil være alt, alt for ressourcekrævende at skulle igennem en lang visitationsprocedure, efterfølgende installere teknisk udstyr ude i den bolig, hvor den unge opholder sig, og etablere et kontrolregime tre gange ugentlig for nogle, der skal afsone i 7 dage. Altså, de ressourcer, der skal kastes ind i det, står simpelt hen ikke mål med den forholdsvis korte ubetingede frihedsstraf, der er tale om. Og det er altså grunden til, at vi har valgt at sige, at den elektroniske fodlænke ikke er relevant at bruge her. Det vil

være alt, alt for omkostningsfyldt for Kriminalforsorgen at skulle tilbyde det. Så det er forklaringen på det. Men jeg er bestemt villig til, at det her tema bliver dyrket yderligere under udvalgsbehandlingen.

Fru Marlene Harpsø støttede lovforslaget, men syntes måske ikke, at det var skrap nok. Det var så det modsatte, jeg hørte fra den anden side af salen. Jeg vil dog sige, at når det gælder det at have en ulovlig kniv med – ikke bruge den, men alene have den liggende i sin rygsæk, eller hvor det måtte være – så er 7 dages ubetinget fængsel alene for det at besidde en kniv faktisk meget skrap, så jeg har ikke umiddelbart til hensigt at støtte det forslag om 30 dage, som jeg kunne forstå Dansk Folkeparti kom med. Det synes jeg trods alt er lige lovlig meget i forhold til, hvad det er for en overtrædelse, der er tale om. Noget helt andet er jo så, hvis man bruger kniven. Så kan jeg sandelig godt forstå, at bissen virkelig skal skrues på, og så skal man selvfølgelig have en længere frihedsstraf, men alene for besiddelse mener jeg, at de 7 dage har en god kriminalpræventiv effekt.

Der blev også spurgt lidt til den forebyggende indsats. Fru Karen Hækkerup var inde på: Hvad kan vi gøre? For straf kan ikke stå alene. Det er jeg meget enig i. Det Kriminalpræventive Råd har kørt en virkelig god kampagne, der gik på at få unge mennesker til at være knivfrie. Den type kampagner skal vi fortsætte med at køre de steder, hvor de unge er, dvs. på internettet osv., men jeg er også enig i, som fru Karen Hækkerup var inde på – selv om vi bevæger os lidt over på andre ministres områder – at det selvfølgelig også er nødvendigt, at de sociale myndigheder er sig deres ansvar bevidst. Det hele kan ikke løses med straf og politi alene. Meget af det handler jo om, at det forebyggende arbejde, det sociale arbejde skal virke ude lokalt, ellers ender vi bare med at få en gruppe unge, der er meget forråede og fuldstændig ligeglade med andre, og sådan skulle det helst ikke ende.

En af de ting, vi har gjort, er jo, at vi har lovfæstet SSP-samarbejdet i forbindelse med politireformen, og rigspolitiet er på trapperne med de tiltag, vi valgte at sætte i værk. I forbindelse med, at rigspolitiet fokuserede indsatsen på de kriminelle, organiserede bander, valgte vi jo også at sige, at der skal ske noget i forhold til lillebrødrene, i forhold til de unge, der er ved at bevæge sig ud i kriminalitet. Der er en rapport på trapperne, der bl.a. handler om nogle af de mange lokale initiativer, der er taget. Det er lidt

mindre håndgribeligt end det at komme med et lovforslag, for problemerne er altså forskellige, om man bor på Nørrebro eller man bor i

Thisted, og derfor vælger man også lokalt forskellige løsninger, men det, at man naturligvis skal have et stærkt forebyggende kriminalpræventivt arbejde, giver sig selv. Det er meget vigtigt. Men jeg tror selv meget på, at det er vigtigt at deltage aktivt i f.eks. de grupper, der er på Facebook, at deltage på internettet med kampanjer og i det hele taget være der, hvor de unge er, og det er nok ikke sådan ved debatindlæg i aviserne, men det er i cyberspace, og når man så tager ud på skoler og andre steder. Det er der, man kan være med til at flytte holdninger.

Så vil jeg takke hr. Naser Khader for de bemærkninger, der var til, at man også som forældre skal gøre en indsats. Nu er det altså ikke sådan, at jeg forventer at være så stor en hønemor, at mine børn aldrig kan gå i byen uden deres mor, for så tror jeg, de hurtigt bliver trætte af det, men min pointe var, at et initiativ som Natteravnene, der lige har haft 10-års-jubilæum, er et fantastisk initiativ, og jeg er meget, meget glad for, at man nu også i København har fået etableret lokale Natteravnsgupper og også grupper, der har forældre med anden etnisk baggrund, for jeg mener, at man som forældre selv kan være med til at gøre en forskel. Og min pointe var, at det bestemt var sådan noget, jeg selv godt kunne tænke mig at gøre, når mine børn bliver store nok. Jeg har nemlig oplevet det fuldstændig besynderlige, at der er mange forældre, der kan finde på at sige til Natteravnene: Nej, jeg vil ikke være Natteravn, for det er alt for farligt. Men de ikke har spor problemer med at sende deres egne børn i byen. Det virker en lille smule dobbeltmoralsk. Jeg tror, at vi alle sammen ved at tage et personligt ansvar kan være med til at gøre en forskel, og jeg hylder de Natteravne, der går rundt ude torsdag, fredag, lørdag aften, er inde at få en kop varm kaffe, men ellers bruger nogle kræfter på at få snakket med de unge mennesker og få dem, der har fået for meget at drikke, sendt hjem, inden de ender i uføre.

Så det er en bred, bred vifte af initiativer, der skal til, men jeg tror selv på, at den her lovpakke, der handler om at skærpe straffene, give mulighed for retshåndhævelsesarrest og hurtigere sagsbehandling, er noget af det, der er med til og vil medføre, at de unge mennesker forstår, at vi fra Folketingets side simpelt hen ikke vil tolerere de her knivoverfald, ikke vil tolerere de her

voldsomme skyderier, og at vi derfor strammer reglerne på det her område til gavn for den almindelige danskers retsfølelse.

Kl. 13:41

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ministeren om at blive stående. Det er først fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:41

Karen Hækkerup (S):

Jeg utrolig glad for ministerens afslutning, som handlede om den forebyggende indsats, for den har vi presset på for rigtig længe, og vi bliver meget glade, hvis der snart sker noget.

Ministeren har jo nedsat en ungdomskommission, som forhåbentlig kommer med noget snart. Vi kunne godt tænke os, at det her kommer til at gå rigtig meget hurtigt, for det er altså et problem. Det haster, og vi kan ikke blive ved med at vente på, at en kommission skal arbejde sig færdig.

Vi har selv fremlagt utrolig mange forslag til, hvad man kunne gøre på den forebyggende del, som handler om SSP, om anbringelsesreform, om de sociale myndigheder, om det kriminalpræventive arbejde og i det hele taget om at forhindre, at flere bliver ofre for kriminalitet.

Jeg tror, det er meget vigtigt – hvad ministeren også siger – at vi bevæger os ind på et andet ministeriums område. Når vi diskuterer forebyggelse og kriminalitet i det hele taget, bliver vi nødt til i Retsudvalget at få øjnene op for, hvad der foregårovre hos velfærdsministeren, for det er hos velfærdsministeren, man sidder med ansvaret for handleplanerne, og det er hos velfærdsministeren, man har ansvaret for, hvad der foregår i kommunerne, som jo følger op rent konkret. Så vi bliver nødt til her i Folketinget at blive bedre til at arbejde på tværs af sektorerne, for sådan et forslag som det her kan jo ikke stå alene.

Men det, som jeg sådan set vil spørge om, drejer sig om de 37 dage. Jeg er enig i, at det skal gå hurtigt, når sådan en sag her skal behandles, men jeg må bare sige, at i alle høringsvarene siger folk, at det ikke kan lade sig give sig. Hvad er ministerens svar på det?

Kl. 13:42

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ministeren.

Kl. 13:42

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Karen Hækkerup, at jeg er helt enig i, at man skal se på det tværministerielt.

Det nytter ikke noget – fordi vi har organiseret os med udvalg og ministerier – at der er problemer, der ikke bliver løst helhedsorienteret, fordi der er flere, der skal ind over.

Jeg vil sige, at regeringen har sat en tretrinssatset i gang, for så vidt angår det at få øget fokus på det forebyggende, på forældreansvar og andre ting. Første trin har velfærdsministeren for bordenden, men Justitsministeriet, Integrationsministeriet og andre relevante myndigheder er naturligvis også inde over, og her er vi i gang med netop se på, om der kan gøres mere, både i forhold til forældreprogrammer og i forhold til det, som fru Karen Hækkerup nævnte, om øget brug af tvangsfjernelser. Så der er et arbejde i gang med at se på det, og det skulle gerne være færdigt inden sommerferien. Efter sommerferien kommer Ungdomskommissionen med en delbetænkning, der går på erstatningsansvar, og endelig kommer man så til sidst med den store rapport om nye initiativer.

Vedrørende de 37 dage vil jeg sige, at der ofte er mange forskellige årsager til, at sagerne ikke bliver berammet tidsnok. Det kan være domstolene, men de er nu normalt ikke hovedsynderne, det kan også være anklagemyndigheden, men det er jo typisk, at den, det hele handler om, gerningsmanden, ikke møder op. Vi har et problem med, at folk ikke møder op, når deres sager bliver berammet, og der er også et problem med forsvarsadvokater, der ikke har tid i kalenderen. Det forsøger vi at løse med et andet lovforslag, der er førstebehandlet.

Men jeg tror på, som jeg også sagde i mine indledende bemærkninger, at når det gælder lige præcis besiddelse af kniv eller skydevåben, kan man sige, at bevisets stilling ikke er noget, der behøver at kræve stor efterforskning. Så jeg tror på, at man her burde kunne finde en hurtig sagsbehandling.

Kl. 13:44

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:44

Karen Hækkerup (S):

Nu bliver jeg meget bekymret, for justitsministeren siger, at der efter sommer kommer en delbetænkning om den her ungdomskriminalitet, som handler om erstatningsansvar. Jeg kan så forstå ud af det, at det eneste, der kommer efter sommer, er det, der drejer sig om, hvem der skal betale for hvad, når der har været uroligheder.

Jeg troede, at det, der kommer efter sommer, var et katalog af forslag til en forbedret forebyg-

gende indsats i forhold til ungdomskriminalitet, til en styrket indsats i en samlet pakke i forhold til, hvad vi gør for at redde vores ungdom fra den udvikling, vi er på vej ud i.

Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at jeg forstod det korrekt. Er det kun noget om erstatningsansvaret, der kommer efter sommerferien, og hvor lang tid skal vi så vente på det andet? Fra Socialdemokraternes side må jeg sige, at vi ikke kan vente mere! Det her haster, og det bliver vi nødt til at sige højt og tydeligt.

Når det drejer sig om den forebyggende indsats, vil jeg gerne sige, at Børnerådet lige har lavet en undersøgelse, som viser, at kun en ud af ti kommuner har nedskrevet i deres børne- og ungdomspolitik, at man skal sørge for at nedbringe ungdomskriminaliteten – en ud af ti kommuner har en handleplan for det. Derfor bliver ministeren nødt til også at tage fat i sin kollega, velfærdsministeren.

Jeg kan ikke vende tilbage, men jeg bliver meget frustreret over det her, og jeg vil virkelig håbe på, at ministeren giver sig tid til at svare på, hvornår vi får svar fra regeringen om, hvad man vil gøre ved den her ungdomskriminalitet.

Kl. 13:45

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 13:45

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Karen Hækkerup, at det jo ikke er sådan, at der ikke sker noget forebyggende. Der sker jo en masse forebyggende arbejde ude lokalt, og som jeg har sagt, kommer der allerede i denne uge eller om meget kort tid en rapport fra rigspolitichefen, der netop handler om, hvad man laver af forebyggende kriminalpræventive tiltag ude i de enkelte politikredse for at forhindre, at lillebrødrene ender i kriminalitet. Så det kommer altså inden for meget, meget kort tid.

Vi har så valgt at nedsætte en ungdomskommission, der skal kulgrave hele området fra a til z, herunder også se på, hvad man gør i udlandet, om der er noget, vi kan lære af det. Samtidig kan man spørge, om evalueringen af selve ungdomssanktionen, som vi ved kommer, også skal indgå i det videre arbejde, om den skal fortsætte, eller om vi skal skrotte den og lave noget helt andet. Den evaluering er først færdig til efteråret, og det betyder altså, at Ungdomskommissionen ikke kan blive færdig med et helhedsorienteret og fuldstændigt katalog, før alt ligger klart, og det gør det ikke på nuværende tidspunkt.

Men man kan sige, at spørgsmålet om erstatning er noget, vi har valgt at have meget stor fokus på. Man kan sige, at det også er lidt løsrevet fra alle de mange andre forskellige initiativer, der skal køre fremadrettet, og derfor kommer der en rapport, der alene vedrører erstatningsansvar, efter sommerferien, engang i september måned. Ungdomskommissionen kommer med deres rapport, umiddelbart efter evalueringen af ungdomssanktionen er færdig. Så tingene går så hurtigt, som de overhovedet kan.

Kl. 13:47

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:47

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Straf, anbringelse, sanktion, erstatningsansvar; jeg må sige, at de hårde tiltag står i kø og kører igennem med en effektivitet i Folketingssalen, så man sjældent har oplevet noget lignende, mens jeg synes, at det der om forebyggelse – undskyld, at jeg siger det så direkte – stadig virker noget luftigt.

Jeg vil ikke afvise, at vi fra radikal side også kan være med til nogle af de mere hårde tiltag, men for os hænger det sammen; hvis man skal lave en indsats i forbindelse med ungdomskriminaliteten, skal man ligesom gå på begge ben, og man skal så at sige gå i takt, for ellers kommer man jo til at halte, eller hvad man nu gør.

Man strammer og strammer, og så taler man om de her forslag. Kan ministeren ikke udskyde nogle af sine strammerforslag, og så kan vi til efteråret eller til foråret lave en stor handlingsplan for det her, så vi ligesom kan sætte noget i gang, der viser, at vi giver folk en chance, og hvis de ikke opfører sig ordentligt, griber vi også ind?

Kl. 13:48

Første næstformand (Svend Auken):
Ministeren.

Kl. 13:48

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at vi jo ikke er uenige om, at forebyggelse er ekstremt vigtig. Og jeg vil sige, at jeg faktisk ikke forsømmer en lejlighed til at tale om det. Jeg vil bare sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at problemet, når vi taler forebyggelse, bare er, at det er noget, der er meget, meget vanskeligt at svare på på 1 min. Det er meget nemt at sige, at strafferammen bliver hævet fra 2 til 4 års fængsel, men hvis man skal tale rigtig forebyggelse, så drejer det sig om SSP-samarbejde, om lokale initiativer. Det kan være initiativer, hvor kommu-

nen og politiet går sammen ligesom i Holstebro og siger: Nu vil vi simpelt hen have unge fuldstændig udelukket fra at kunne købe spiritus på de forskellige værtshuse. Og så kører man en frivillig ordning med alle værtshuse, hvor politiet kører razziaer, og hvor forældre og kommune er inde over, og hvor man siger, at hvis der er en eneste ung, der får serveret noget alkohol, så skal bevillingen tages fra det sted.

Det er sådan en meget konkret ting, man prøver at gøre for at komme nogle af problemerne i nattelivet til livs. Jeg kunne blive ved: Mentorordninger fungerer utrolig godt rigtig mange steder; gademægling talte vi om, da fru Karina Lorentzen havde kaldt mig i samråd om nogle af de problemer, der har været med pigebander og i det hele taget de problemer, der har været med ungdomskriminalitet, og gademægling er et smadder godt initiativ. Sådan kunne jeg blive ved. Den kriminalpræventive pris, som jeg uddelte for et par uger siden, gik til et projekt i Aalborg, hvor man havde taget otte kriminelle unge, der havde begået masser af kriminalitet, og havde gjort dem til fuldstændig lovlydige borgere netop ved en målrettet mandsopdækning af dem af nogle rigtige ildsjæle.

Så der er masser af gode eksempler, men de er bare ikke særlig velegnede til at løbe igennem alle sammen i en sådan spørgsmål/svar-situation som den her. Men der er masser af gode initiativer at høste af.

Kl. 13:50

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:50

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg synes jo, at det lød, som om der var masser af tid til at nævne eksempler, var jeg lige ved at sige. Nu sagde ministeren, at hun ikke forsømmer nogen lejlighed til at tale om forebyggelse, og det er jo også fair nok. Vi skal jo høste alle de erfaringer, der er rundtomkring, og så gøre noget ved det. Det kan også være, at det koster nogle knapper, nogle penge herindefra, fra statslig side, hvis vi skal støtte op om nogle af de initiativer. Og der må man så se, om man sammen kan finde de penge; vi er i hvert fald meget villige til at finde midler til lige præcis det her.

Men i forbindelse med al den diskussion, der har været om det med de her knive, som jo er det, der sådan splitter os mest i dag, da vi jo er enige om det med de ulovlige skydevåben, vil jeg spørge: Kan ministeren ikke bekræfte, at hvad angår visitationszoner, er det utroligt få

ulovlige knive, der egentlig bliver fundet ved de her visitationer – det ser måske ikke så slemt ud, som man kunne frygte?

En anden ting, som jeg kunne tænke mig at ministeren bekræfter, drejer sig også om 2006 og 2007: Er det ikke rigtigt, at de sidste 2 år er de år inden for en 20-års-periode, hvor antallet af mord har ligget lavest her i landet? Vi har faktisk nogle tal, der er o.k. i forbindelse med de her ting, så vi skal også passe på, at vi ikke taler det op og bare skyder skylden på medierne ved at sige, at de tager det op. Jeg har desværre en fornemmelse af, at man også politisk har talt det her problem for meget op.

Kl. 13:51

Første næstformand (Svend Auken):
Ministeren.

Kl. 13:51

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at jeg er meget enig med ham i, at man skal passe på ikke at overdramatisere tingene. Det er vigtigt at få givet tingene de rette proportioner. Ordene vold osv. er blevet nævnt mange gange under behandlingerne af de lovforslag, der har været behandlet i Folketingssalen i dag. Alligevel er realiteten, at den danske befolkning aldrig har været så tryk, som den er i dag. Risikoen for at blive udsat for en forbrydelse er meget lav, og det glemmer man.

Nogle gange siger folk: De skriver jo så meget om de her knivoverfald. Jamen de er faktisk ikke klar over, at der måske ikke har været et knivoverfald i deres landsdel i 5 år, for man læser så meget om det i avisen, og så drejer det sig måske om et sted inde i København, og det kan være et bandeopgør. Langt de fleste af de opgør, der involverer våben, er jo opgør enten mellem to personer, der har et had/kærlighedsforhold til hinanden, eller typisk mellem bander, der bruger dem mod hinanden og ikke mod fuldstændig uskyldige, forbipasserende.

Jeg må så også sige, at i de tilfælde, hvor det er uskyldige, forbipasserende, er det selvfølgelig noget, der får følelser frem i os alle sammen, fordi det er så urimeligt og forfærdeligt, at et menneske mister livet, udelukkende fordi folk løber rundt og er afstumpede og ikke har nogen omtanke.

Jeg tror, at vi kan fortsætte debatten på et andet tidspunkt. Og så vil jeg gerne gøre reklame for Det Kriminalpræventive Råd, som har masser af materiale om de gode, forebyggende tiltag, der er ude lokalt.

Kl. 13:53

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg er sikker på, at hvis vi havde præventive midler i forbindelse med at overholde taletidene i Folketinget, ville vi også tage dem i anvendelse.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 78: Forslag til folketingsbeslutning om udkast til rammeafgørelse om anerkendelse af og tilsyn med betingede straffe, alternative sanktioner og betingede domme.

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsættelse 28.03.2008).

Kl. 13:53

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Med dette beslutningsforslag anmoder regeringen som foreskrevet i grundlovens § 19, stk. 1, om Folketingets samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne medvirker til EU's vedtagelse af udkast til rammeafgørelse om anerkendelse af og tilsyn med betingede straffe, alternative sanktioner og betingede domme. Udkastet til rammeafgørelse vil i givet fald give Danmark mulighed for under visse betingelser at anmode en anden medlemsstat om at overtage tilsynet med en person fra den pågældende stat, som her i landet f.eks. er blevet idømt en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste eller er blevet prøveløsladt efter at have afsonet en del af en fængselsstraf. På samme måde vil Danmark få mulighed for at overtage en anden medlemsstats tilsyn med en person, der er blevet idømt en betinget dom eller er blevet prøveløsladt.